

BOLILE SCORUȘULUI

Ne-am putea gândi cu privire la scorușul negru că nu-l poate afecta nici o boală căci este o plată rezistentă care crește în sălbăticie. Dintre toate acestea este adevărat doar faptul că prezintă mai puține probleme decât plantele crescute în cultură. Dacă luăm în considerare cultivarea acestuia, multe plante similare vor fi amplasate relativ strâns pe o suprafață, atunci problemele se vor înmulți în mod sigur, așa cum s-a sesizat acest lucru în cazul socului.

Desigur acest lucru nu înseamnă că va necesita atâtea îngrijire ca de exemplu o plantație de pară, va însemna doar că va necesita mai multă îngrijire decât dacă avem o tufă, două în curtea noastră.

În plantația mea minusculă până acum am experimentat următoarele.

La împrăștierea **îngrășământului cu azot** granulele ajunse pe frunzele deja înverzite cauzează arsură.

Gândacii păroși (*Tropinota hirta* sau *Epicometis hirta*) le consideră florile acestuia foarte gustoase, mai gustoase decât cele ale mărului, practic au distrus complet recolta așteptată. Nu am vrut să aplic stropirea/pulverizarea din cauza albinelor, iar metoda de apărare cu tăvi galbene nu a adus rezultate, evident am făcut ceva greșit.

Afidele au atacat capetele puilor proaspeți, din fericire nu au cauzat daune semnificative, după sfârșitul creșterii rapide afidele au dispărut încet, a fost nevoie de o singură pulverizare.

Minierului circular (*Leucoptera malifoliella*) din fericire nu-i place, se găsesc numai izolat frunze găurite, încă nu s-a necesitat aplicare protecției.

Molia minieră a frunzelor însă a infectat într-un număr relativ mare frunzele tinere în vara anului 2004. Cuantumul pagubei nu a fost atât de mare încât ar fi fost necesară pulverizarea.

Întrucât solul pădurii cu loess din Siófok este puțin calcică, plantele cu rădăcini proprii au devenit puțin clorotice, însă cele altoite pentru scorușul de tip *Sorbus intermedia*, *Sorbus suecica* și-au păstrat culoarea lor sănătoasă de verde închis.

Cel din partea stângă este puiul desprins/tăiat de pe tufa cu rădăcină proprie, iar cel din partea dreaptă provine din altoit.

Într-adevăr tufele **clorotice** au o recoltă destul de bună. Altoirile mele au fi produs acum prima recoltă dacă gândacii păroși nu ar fi distrus florile acestora, astfel nu am experiențe privind o eventuală schimbare a fertilității.

Se așează pe ei și **păduchii testoși** care trăiesc pe foarte multe arbori foioși. În primul rând le plac părțile cu vârsta de 2-3 ani. Încă nu am experimentat atenuări sesizabile pe tufele mele crescute fără pesticide.

www.aronia-ro.ro